

De Forandringer, det andet Ting har foretaget i Regeringens Forslag, vare af meget indgribende Natur. Jeg skal dog ikke komme dybt ind paa Enkeltheder deri, men kun som et Hovedpunkt nævne, at medens Regeringens tidligere Forslag ligesom det nuværende gaar ud paa, at Beværternæringen skal være Genstand for Bevilling baade i Købstad og paa Landet, samt endvidere, at Handel med Brændevin i detail paa Landet skal være Genstand for Bevilling, lagde Folketingets Affattelse hele denne Sags Ordning i Kommunalbestyrelsernes Hænder, og i Strid med, hvad der ellers er Regel paa Næringslovgivningens Omraade, overdrog til Kommunalbestyrelserne det, som hidtil altid havde været betragtet som en Øvrighedshandling. Allerede da Sagen her i Foraaret kom til første Behandling, udtalte den daværende Indenrigsminister sig meget bestemt mod disse Forandringer, og der faldt ogsaa fra forskellig Side her i Tinget Udtalelser i samme Retning. Som Følge deraf kunde Udvalgets Forhandlinger ikke føres til Ende, inden Samlingens Slutning, uagtet der i Udvalget omtrent var fuldstændig Enighed. Og uagtet man nærede en Sympati for at give Kommunalbestyrelserne den størst mulige Indflydelse paa Ordningen af hele denne Materie, mente man dog, at det andet Ting var gaaet for vidt ved saaledes helt og holdent at ville sætte Kommunalbestyrelsen i Øvrighedens Sted paa dette Omraade, en Opgave, som vi mente, at Kommunalbestyrelserne i Virkeligheden vilde være meget daarlig tjente med at faa.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa den afgivne Beretning, som findes optagen i Rigsdagstidenden Tillæg B. Pag. 3130. Jeg skal blot henvise dertil og anmode ærede Medlemmer, der interessere sig for denne Sag, om at gøre sig bekendt med det Standpunkt, hvorpaa Udvalget stod. Ligesom der i det andet Ting har vist sig en umiskendelig Interesse for Sagen og Lyst til at faa noget virkeligt ud af den, kan jeg ogsaa sige, at den samme Stemning har været tilstede i dette Tings Udvalg, og endskønt der formentlig vil være adskillige Punkter, hvor de to Ting staa med forskellige Anskuelser, er det dog ingenlunde udelukket — det er mit Haab — at det ved fortsatte Forhandlinger med den høje Regering og det andet Ting vil være muligt at faa noget virkelig godt og frugtbart ud af dette Forslag. Da Sagen var til en ret udførlig første Behandling her i Foraaret, og der ogsaa har været afgivet en Udvalgsberetning, ansér jeg det ikke for

formaalstjenligt her at komme dybere ind paa alle Enkeltheder, idet jeg forventer, at det ærede Ting ogsaa nu vil nedsætte et Udvalg til Sagens Overvejelse. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at den Beretning, som vi i Foraaret afgav, sluttede sig til det af Folketinget vedtagne Forslag, medens vi nu ville komme til at forhandle om Regeringens Forslag, og det tør derfor forudses, at den Betænkning, der eventuelt vil fremkomme, vil komme til at se en Del anderledes ud end den Beretning, vi afgave i Tilslutning til Folketingets Forslag. — Hertil skal jeg indskrænke mig og tillade mig at anbefale det høje Ting at behandle denne Sag med Velvilje og saa vidt mulig tage Hensyn til de Anskuelser, der ere gjorte gældende fra det andet Tings Side, for at vi dog endelig til Gavn for hele Samfundet kunne faa en fornuftig Lovgivning tilvejebragt paa dette Omraade.

Andersen: Med Hensyn til min Stilling til det foreliggende Forslag maa jeg maaske henvise til mine Udtalelser ved Sagens Behandling i forrige Samling. Jeg kunde dog ønske i al Korthed at fremhæve den Hovedtanke, jeg særlig maa rette mod det foreliggende Forslag, nemlig den, at det indeholder et Princip, der vil bevirke, at Beværternæringen fremtidig bliver monopoliseret. En hel Virksomhed, hvortil man hidtil har kunnet skaffe sig Adgang ved at løse almindeligt Borgerskab, vil fremtidig blive Genstand for Bevilling og blive et Monopol. Derved sker der et meget stærkt Indgreb i den bestaaende Næringsfrihed, blot fordi man tror, at man derved er i Stand til at hemme Drukkenskaben og fremme Ædrueligheden i Befolkningen. Men naar man ser hen til de Erfaringer, der ere gjorte i andre Lande, i Lande, der have foretaget ganske anderledes betydelige Indskrænkninger paa Beværternæringens Omraade, end her sker, vil man sikkert komme til det Resultat, at det, man der har opnaaet, peger i modsat Retning af det, man tilsigter ved Forslaget her. Jeg skal uden at komme dybere ind paa disse Forhold kun tillade mig at nævne et Land som Norge, hvor man har indført meget strenge Bestemmelser for Udøvelsen af Beværternæringen, hvor man har indført saadanne Bestemmelser som, at de Forretninger, hvor der foregaar Udsalg af Spirituosa, skulle være lukkede fra Lørdag Aften til Mandag Morgen, hvor man har indført Bestemmelsen om, at der kun maa udsælges Spiritus i visse Maal, i Maal, som ere betydelig større end de, man kan